

Geç Kaldık

– M.Nihat Malkoç · 10 Ocak 2020

geç kaldık kalp göğünde parlak yıldız olmaya
geç kaldık hakikat binasında yaldız olmaya
geç kaldık bir yetimin gözyaşını silmeye
geç kaldık arif olup bilinmezi bilmeye
geç kaldık üstümüze abanan bu dünyadan kâm almaya
geç kaldık bir ömür insan olmaya ve insan kalmaya
geç kaldık bize uzanan elleri tutmaya
geç kaldık bir şey için her şeyi unutmaya
geç kaldık yazıklardan azıklanmaya
geç kaldık manevî sofralarda rızıklanmaya
geç kaldık sevgi dolu pınar gibi akmaya
geç kaldık karanlıktan aydınlığa çıkmaya
geç kaldık nefretin buzlarını eritmeye
geç kaldık boy veren ayrık otlarını çürütmeye
geç kaldık sükunete, huzura, kalp dinginliğine
geç kaldık ilâhî rahmetin enginliğine
geç kaldık yürek yangınlarını söndürmeye
geç kaldık kör nefsimizi uçurumlardan döndürmeye
geç kaldık aklın kelepçelerinden kurtulmaya
geç kaldık zifiri gecelerde ışığa, dolunaya
geç kaldık yalandan ve riyadan kaçmaya
geç kaldık hakikatın kapısını açmaya
geç kaldık gönül gözüyle içimize nazar etmeye
geç kaldık bu dünyada ukba için pazar etmeye
geç kaldık sabrın kor ateşinde yanmaya
geç kaldık o ilâhî sonsuzluğa kanmaya
geç kaldık bu can bedendeyken ölmeye
geç kaldık bir ömür ağız dolusu gülmeye
geç kaldık heva ve hevesimize yaban el olmaya
geç kaldık dost bağında bir gonca gül olmaya
geç kaldık ölümsüzlüğü ölümden bulmaya
geç kaldık yalnız yüce Yaradan'a kul olmaya
geç kaldık mazlumların gözünde yaş olmaya
geç kaldık gariplerin sofrasında aş olmaya
geç kaldık muhabbet çayında dem olmaya

geç kaldık kanayan yaralara merhem olmaya
geç kaldık tövbeye, istiğfara, âhlara...
geç kaldık mutluluğa, gül yüzlü sabahlara
geç kaldık günahları tek celsede boşamaya
geç kaldık elif gibi bir ömür dik yaşamaya
geç kaldık, çok geç kaldık...

m. nihat malkoç